

Do konsultacji skierowano projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy – Prawo energetyczne (druk senacki nr 678), przygotowany w ramach senackiej inicjatywy ustawodawczej podjętej przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP. Do reprezentowania wnioskodawców upoważniono senatora Stanisława Gawłowskiego.

Istotą regulacji jest wprowadzenie do porządku prawnego pojęcia modernizacji instalacji wiatrowych — tzw. repoweringu. W dodawanym art. 2 pkt 11 ustawy o inwestycjach modernizację zdefiniowano jako proces inwestycyjny dotyczący oddanej już do użytkowania jednej lub kilku elektrowni wiatrowych, dla których wyznaczono wspólny obszar oddziaływania, mogący prowadzić do zwiększenia łącznej mocy zainstalowanej i nieprowadzący do zwiększenia liczby elektrowni wiatrowych objętych tym procesem. Wnioskodawcy wskazują, iż impulsem do podjęcia prac mających na celu przygotowanie przedmiotowych regulacji był fakt, że pierwsze polskie instalacje (około 1 GW z lat 2005–2008) zbliżają się do końca 20-letniego cyklu życia i mogą zostać zastąpione nowymi turbinami, w części przypadków przy jednoczesnym zmniejszeniu ich liczby.

Projekt porządkuje modernizację w podziale na etapy: planistyczny, środowiskowy i przyłączeniowy.

Na etapie planistycznym autorzy projektu zakładają, że modernizacja elektrowni zlokalizowanej na podstawie decyzji WZ albo na podstawie planu miejscowego określającego mniejsze wartości maksymalnej średnicy wirnika wraz z łopatom lub maksymalnej całkowitej wysokości niż planowane do uzyskania w wyniku modernizacji wymaga uchwalenia planu miejscowego. Jeżeli natomiast parametry po modernizacji nie przekroczą wartości z planu miejscowego (albo plan takich wartości nie określa), inwestor we wniosku o pozwolenie na budowę wykazuje spełnienie wymogu minimalnej odległości od budynku mieszkalnego lub o funkcji mieszanej, dołączając m.in. wskazanie projektowanej wysokości i średnicy wirnika, kopię mapy ewidencyjnej, wskazanie sposobu zagospodarowania nieruchomości położonych w odległości równej i mniejszej niż 700 metrów oraz wypis i wyrys z planu miejscowego.

Na etapie środowiskowym przewidziano uproszczenia dla modernizacji, której celem jest zwiększenie mocy zainstalowanej nie większe niż 20 % przy jednoczesnym niezwiększeniu obszaru oddziaływania elektrowni. Przy ocenie oddziaływania na środowisko oraz określaniu postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwe organy miałyby brać pod uwagę wyłącznie zmiany negatywnego oddziaływania wynikające z zakresu planowanej modernizacji. Nowe przepisy zwalniałyby też z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach modernizację skutkującą wyłącznie zmianą mocy zainstalowanej — bez zmiany całkowitej wysokości, średnicy wirnika i lokalizacji — o ile takowa nie powodowałaby zmiany warunków eksploatacji i nie prowadziła do zwiększenia poziomu emisji hałasu.

Na etapie przyłączeniowym nowelizacja Prawa energetycznego zakłada obniżenie albo zniesienie opłaty za przyłączenie; wedle propozycji autorów projektu, przy zwiększeniu mocy o nie więcej niż 20 % opłaty nie pobiera się, a przy zwiększeniu o więcej niż 20 % ustala się ją na podstawie połowy rzeczywistych nakładów. Projekt przewiduje także skrócenie terminu wydawania warunków przyłączenia do 60 dni.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Zgodnie z uzasadnieniem oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe oraz wyniki konsultacji zostaną przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji.

Z pełnym brzmieniem projektu można zapoznać się [tutaj](#)